הדר ביה רבא מההיא. פי' מהסיא שנוי דקא משני כאן קודם כו' לא ס"ד לאמר כל חייבי טבילות כו' ותימה מנא ליה לרבא הדר ביה מהסיא שנוי לעולם אימא לך להדר משנוי להוציא דאמי מזקיקו להזות טעמא להוציא דקאמני מתני' משום דנרגא כאמתן

ואימא להדר ביה מהסיא שנוי והדר ביה נמי מהסיא שנוי להוציא והא דכליס לאוריס מהסיא טעמא דשנוי אמורמי לעיל משום שמא יעבירנו או ישהא או יאמתו וי"ל דאמי מקמי תרתי הסיא שנוי להכא כאן קודם טבילה מקמי תרתי שנוי דאמני משום מתקן כלי והוציא ולא נהירא מדא להא נהא תליא להא מה דאמני רבא הוציא ושנא כו' היה כוונו להעמיד שנוי משום דנרגא כאמתן ועוד דהיה לו לפרש האי מקמי תרתי לכך נרגא לי דקיש ליה לגמרא דלא היה יכול לעקור מפני שנרגא כאמתן כיון דאמתן ליה עלה דאמני' אבל היה קבור לעקור שנוי להוציא ואמא נמי מייתי לאיה לאין יכול לעקור [וע"ע תוס' שבת קיח. ד"ה לא]:

כל חייבי טבילות טובלין בדרכן בין בתשעה באב בין ביום הכפורים. היינו דוקא להני שטובלין טבילת מצוה בזמנה אבל השתא שכל טבילות שבעותינו טובלות היינו טבילה שלא בזמנה להן קופרות ז' נקייס מספק אהן זבות אין טובלות בט' בתש' בחא וביוה"כ ואיכו יש לחלק כדאמר ביומא (דף פח.) נדות ויולדות טבילתן בלילה זבין וזבות טבילתן ביום בעל קרי טובל והולך עד האנחה כדי שיתפלל תפלת המנחה בטהרה אבל לאחר המנחה לא יטבול ואפילו השתא יכול להמתין עד הלילה ויטבול ויתפלל תפלת נעילה בלילה ואמאי אינו טובל ביום כדי שתהא טבילתה בזמנה אלמא ז"מ דקסבר הרוח תנא דטבילה בזמנה לאו מצוה היא ואפילו הכי קריב ביוה"כ[א] ואיכו למימר הכא נמי מתקן כלי ואיכא למיחש שמא יעבירנו או ישהא או יאמתו ואי משום הכי נמי ליבטל בט' בתש' ולטבול בלילה דהא ליכא למיחש לכל הפירושים דלעיל ואמאן דאמי מתניתין בשבת וכרבנן ניחא אבל למאן דאמי לה בי"ט וכו' קשיא וי"ל דמ"מ אין לגרוס הטומאה לכלי בידים כדי שיטבילנו דלזקא כשטמאה כבר בולד הטומאה הוא דמטבילין אותו אבל אסור לטמאותו על מנת להטבילו בי"ט[ד]: **אין מטבילין את הכלי על גבי מימיו לטהרו ואין משיקין וכו'.** הכי גריס רש"י הטבלה קודם הזקה בין בדברי רבי בין בדברי חכמים ובספרים היה כתוב אפכא קודם הטבלה והכל אחד אלא שגרסת הספרים גרס ריפא בשבת וסיפא בי"ט ולגירסת רש"י ריפא בי"ט וסיפא בשבת ועל פי התוספתא הגיה רש"י הגירסא ולפי מה שכתוב בספרים הזקה קודם הטבלה לא תוכל לפרש ריפא בי"ט וסיפא בשבת אלא אם כן תפרש שמתניתין קאי דקתני משיקין אבל לא מטבילין ומשום הוא דלפירש רש"י:

אמר

בשרב ורוחץ אפילו במי משרה תינה בימות החמה בימות הגשמים מאי איכא למימר אמר רב נחמן בר יצחק פעמים שאדם בא מן השדה מלוכלך בטיט ובצואה ורוחץ אפילו בימות הגשמים תינה בשבת ביוה"כ מאי איכא למימר אמר רבא מי איכא מידי דבשבת שרי וביוה"כ אסור אלא הואיל ובשבת שרי ביוה"כ נמי שרי ומי אית ליה לרבא הואיל [ו]והתנן החושש בשיניו [א]לא יגמע בהן את החומץ אבל מטבל הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא ורמינן עלה [ב]לא יגמע ופולט אבל מגמע ובולע ואמר אביי [ג]כי תנן נמי מתני' מגמע ופולט תנן ורבא אמר אפי' תימא מגמע ובולע ולא קשיא כאן קודם טבול כאן לאחר טבול ואם איתא נימא הואיל וקודם טבול שרי לאחר טבול נמי שרי הדר ביה רבא מההיא וממאי דמההיא הדר ביה דלמא מהא הדר ביה לא סלקא דעתך [ג]דתניא כל חייבי טבילות טובלין כדרכן בין בתשעה באב בין ביוה"כ: ושוין שמשיקין את המים בכלי אבן וכו': מאי אבל לא מטבילין אמר שמואל אין מטבילין את הכלי על גב מימיו לטהרו כדאמר רבי אין מטבילין את הכלי על גב מימיו לטהרו ואין משיקין את המים בכלי אבן לטהרן דברי רבי וחכמים אומרים [ד]מטבילין כלי על גב מימיו לטהרו ומשיקין את המים בכלי אבן לטהרן מני אי רבי קשיא השקה אי רבנן קשיא הטבלה [ה]איבעית אימא רבי איבעית אימא רבנן אי בעית אימא רבי רישא דברייתא ביום טוב וסיפא בשבת וכולה מתניתין ביו"ט

ואיבעית

נשרב. תוס': **מי המשרה.** שטורין הפשתן בהן: **ביום הכפורים.** שאסור ברחיצה משום ענוי ומותר בטבילת מצוה כדלקמן: **מאי איכא למימר.** הא ודאי מוכחת מלתא לטבילה מתכוין ולא כמיקר: **מי איכא מידי.** דמלאכה דבשבת שרי וליכא לאסור דרבנן משום דדמיא למלאכה: **וביום הכפורים אסור.** משום מלאכה כי הא דבעית למטרי עליה משום דנרגא כמתקן: **כיון דבשבת.** דחמירא במלאכה שרי משום טעמא דמיקר: **ביום הכפורים נמי שרי.** ופ"ג דלא נרגא כמיקר שלא תחמיר לענין מלאכה ביום הכפורים משבת: **ומי איכא למימר אמר רבא מי איכא מידי דבשבת שרי וביוה"כ אסור אלא הואיל ובשבת שרי ביוה"כ נמי שרי ומי אית ליה לרבא הואיל** [ו]**והתנן החושש בשיניו** [א]**לא יגמע בהן את החומץ אבל מטבל הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא ורמינן עלה** [ב]**לא יגמע ופולט אבל מגמע ובולע ואמר אביי** [ג]**כי תנן נמי מתני' מגמע ופולט תנן ורבא אמר אפי' תימא מגמע ובולע ולא קשיא כאן קודם טבול כאן לאחר טבול ואם איתא נימא הואיל וקודם טבול שרי לאחר טבול נמי שרי הדר ביה רבא מההיא וממאי דמההיא הדר ביה דלמא מהא הדר ביה לא סלקא דעתך** [ג]**דתניא כל חייבי טבילות טובלין כדרכן בין בתשעה באב בין ביוה"כ: ושוין שמשיקין את המים בכלי אבן וכו': מאי אבל לא מטבילין אמר שמואל אין מטבילין את הכלי על גב מימיו לטהרו כדאמר רבי אין מטבילין את הכלי על גב מימיו לטהרו ואין משיקין את המים בכלי אבן לטהרן דברי רבי וחכמים אומרים** [ד]**מטבילין כלי על גב מימיו לטהרו ומשיקין את המים בכלי אבן לטהרן מני אי רבי קשיא השקה אי רבנן קשיא הטבלה** [ה]**איבעית אימא רבי איבעית אימא רבנן אי בעית אימא רבי רישא דברייתא ביום טוב וסיפא בשבת וכולה מתניתין ביו"ט**

מתני' כי"ט והי בעית אימא רבנן וכולה מבני' בשבת. וה"פ מי רבי קשיא השקה דרבי אסר ומתני' תנן משיקין מי רבנן קשיא הטבלה למיתנו אדרבי להטביל ומתני' קתני מין מטבילין ומשני ריפא דמתניתא ריפא דמלתא דרבי דמיירי בהטבלה למוסקה הא השקה אדרבי בי"ט וסיפא דמלתיה דאסר אף השקה מיירי בשבת וכן רבנן נמי ריפא מיירי בי"ט וסיפא מיירי בשבת והכי קאמר מטבילין כלי על גב מימיו לטהרו בי"ט וכל שכן דמשיקין ומשיקין את המים בכלי אבן בשבת השקה אין הטבלה לא ובמוספתא דביה[ה] ודשבת[ו] בהדיא תני הא הכי אין מטבילין את הכלי על גבי מימיו לטהרו ואין משיקין את המים בכלי אבן לטהר